

[Stærmose.]

vil jeg gerne gøre i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts sidste Udtalelse — er dette, at vi tror ikke paa, at der udenrigspolitisk kan opnaas noget som helst ved dette Forslag til Beslutning, hvis der ikke samtidig fra dansk Side bliver stillet ganske bestemte Krav om ogsaa territoriale Ændringer som Formaalet med det danske Arbejde i Sydslesvig. Det er efter vor Opfattelse saadan, hvis der skal siges noget om denne Beslutnings Betydning for Sydslesvigerne, at vi kan ikke opfatte den som andet end en Skueret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hedtoft: Paa Foranledning af den højtærede Statsministers Bemærkning til mig skylder jeg at oplyse, at der under de forudgaaende Drøftelser af Regeringen blev gjort opmærksom paa, at der allerede under Samlingsregeringen var videreeksperederet en Henvendelse fra sydslesvigsk Hold om Ønskeligheden af under Besættelsen at opnaa en administrativ Deling, og dette Ønske er eksperederet videre, og Regeringen har Bemyndigelse til at fortsætte sine Bestræbelser paa dette Omraade. Maa jeg saa til den højtærede Statsminister tilføje, at jeg forstaar ikke rigtig Udtalelser som: „Det er de Herrer Ordføreres Mening, at de vil kunne rejse Landet rundt og sige, hvad de vil, medens Partiet Venstre eller jeg eller Regeringen ikke skulde have Ret dertil.“ Jeg maa indrømme, jeg begriber ikke en saadan Udtalelse, jeg forstaar den ikke. Der er dog intet Menneske her i Salen eller noget andet Sted, der enten har propageret for eller tænkt sig, at Partiet Venstre og Partiets Talere ikke kan sige, ogsaa i Relation til denne Beslutning, lige akkurat hvad de ønsker. Nej, det Problem, der er rejst — og det er det, den højtærede Statsminister glemmer —, det er, hvilke Forpligtelser den højtærede Statsminister har som Statsminister. Statsministeren taler, som om han var Statsminister for Partiet Venstre. Det er en Misforstaaelse, den højtærede Statsminister er Danmarks Statsminister, og det er maaske netop her, Kærnen ligger. Det er maaske lidt stærkt sagt, men naar den højtærede Statsminister polemiserer imod os i den Form, som det er sket, er det nødvendigt at bringe det til Udtryk.

Jeg gentager derfor, hvad jeg sagde

tidligere, at vi opfatter det Svar, Statsministeren tidligere har givet paa min Forespørgsel, som en selvfølgelig Tilslutning til, at den Beslutning, vi her vedtager, er Regeringens fremtidige sydslesvigiske Politik, at Statsministeren og Udenrigsministeren vil gennemføre, hvad der staar i denne Beslutning, loyalt og korrekt i Overensstemmelse med de Aftaler, der har fundet Sted. Hvis det Tilsagn var givet ved Debattens Start klart og utvetydigt og uden Svinkeærinder, saa tror jeg, denne Debat havde faaet et værdigere Forløb, end Tilfældet har været.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Inden denne Debat slutter, vil jeg gerne sige for mit eget Vedkommende, og jeg tror ogsaa, jeg kan sige det paa mit Partis Vegne, at vi har ikke et Øjeblik været i Tvivl om, at den Udtalelse, som Statsministeren fremsatte her for et Øjeblik siden, gik ud paa, at naar dette Forslag til Beslutning var vedtaget, saa var det den Linie, der var Regeringens i det Spørgsmaal; man kunde ikke gaa videre, end Folketingets Flertal havde givet Tilladelse til. Det var det, Statsministeren klart og tydeligt sagde her, og jeg vil gerne for mit Vedkommende have Lov til at sige, at vi ikke, og jeg tror heller ikke saa forfærdelig mange i det danske Folk, nærer Tvivl om, at det Ord, Statsministeren har afgivet, er et Ord, der staar til Troende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 105 Stemmer mod 3.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen

vedtoges med 97 Stemmer mod 3; 13 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 87 af 13. Marts 1942 om Ændring i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet og i Lov Nr. 108 af 31.